

KruÅjevac pamti - Slobodan JovanoviÄŃ

Autor Ljuba

Tuesday, 17 March 2009

Poslednji put aÄurirano Thursday, 21 May 2009

ĐšĐ ĐĎĐ'Đ•Đ'Đ•Đ! ĐŸĐ•ĐœĐçĐŹ Đ!ĐŹĐšĐĐĎĐĐ; Â ĐçĐ ĐŹĐ'Đ'Đ•Đ• Đž Đ—Đ•Đ•ĐšĐ•ĐŹĐŹœ ĐĐŹĐšĐ•ĐžĐ;ĐçĐŹœĐ• ĐšĐ ĐĎĐ'Đ•Đ'Đ!

Â
 ĐšĐĎĐĐ•ĐçĐĎĐ Đ•ĐŹĐ•ĐçĐĐĐ ĐšĐ ĐĎĐ'Đ•Đ'Đ•Đ! - Đ Đ•Đ"ĐŹĐž ĐçĐ•ĐĐ•Đ'Đ'Đ—ĐŹĐ'Đ•
 ĐšĐ ĐĎĐ'Đ•Đ'Đ•Đ!

17.03.2009. ĐšĐ%Đ'Đ,Đ½ĐμÂ Đ;ĐĐžĐ'ĐžĐ"Đ•Đ• ĐŹĐžĐ'Đ•ĐžĐ'ĐŹĐŹœ
 17.03.2009. godine u Beloj sali Kulturnog centra KruÅjevac, odrÅana je prva u nizu tribina pod zajedniÅkim nazivom *KRUÅ EVAC PAMTI* posveÄena Slobodanu JovanoviÄŃu, predsedniku opÅtine KruÅjevac, u vreme Åijeg mandata je odrÅana proslava *Â EST VEKOVA KRUÅ EVCA*

UÄesnici tribine: Dragomir LaziÄŃ Djurica, LjubiÅja Bata DjidiÄŃ, IliÄiÄŃ, Miroljub NestoroviÄŃ i Bata JovanoviÄŃ

Urednik tribine Sladja ObradoviÄŃ

Ljubodrag ObradoviÄŃ - idejni tvorac ciklusa tribina *KRUÅ EVAC PAMTI*

U publici je bila i supruga Slobodana JovanoviÄŃa (sa cveÄtem u rukama)

Publika

POVOD KNJIGA
 *AGONIJA PROSLAVE * Â Â EST VEKOVAÂ KRUÅ EVCA
 Â Â Â Â Â

Prilikom otkrivanja Spomenika osnivaÄu grada knezu Lazaru u ArheoloÅkom parku, predsednik OpÅtine KruÅjevac Slobodan JovanoviÄŃ, prvi put posle drugog svetskog rata, javno je govorio o bogatoj istoriji Srbije i srpskog naroda. SkraÄena verzija sveÄane besede glasi:

"Drugovi i drugarice, dragi gosti, graÄani i graÄanke, VamaÂ koji doÄoste da uveliÄate proslavu "Â est vekova KruÅjevca" u ime grada slavljenika, izraÅavam duboku zahvalnost.

NaÅjoj generaciji pripala je Äast i duÅnost da proslavi"Â est vekova KruÅjevca". Ta Äast je uzbudljiva iÂ retka, ta duÅnost radosna i Äasna.

U istoriji srpskog naroda i naÅje zemlje redak je takav jubilej, ako nije i jedinstven u Åivotnom luku naÅje generacije.

Na ovom tlu, otkad ga naÅje pleme izabra za Åivot i trajanje ni jedna ljudska naseobina ne potraja dugo. Ovde se bivakovalo u zvegovima, na zastancima u Åjumama, u hajduÅkim Äetama. Ovaj kraj Srbije se u proteklih Åjest vekova Äesto praznio i pusteo. Ovde se posle Lazarice, Ljubostinje, Ravanice, malo stiglo da gradi za veÄnost i pamÄenje potomcima.

Â Â Â Â Â Â Â

Gradovi nisu mogli da nastanu tu gde se privremeno Åivelo i za goli opstanak vazda borilo.KruÅjevac je onaj srpski srednjevekovni grad koji se zaÄe 1371, godineodlukom i neimarstvom kneza Lazara i koji kroz nekoliko vekova ruÅjenja i poÅara, ratova i okupacija, nekako opstade,imenom i kamenom, Lazaricom i Lazarevom kulom, dotraja do naÅjih dana. Dotraja da ga danas gradimo u veliki savremeni grad, civilizovan i socijalistiÄki, grad industrije i kulture, grad stvaralaÅtva i humanog Åivljenja na stranama ispod Bagdale i izmeÄu Morave i Rasine.

Â Â Â Â Â Â Â

Samo takav savremen, materijalno razvijen, duhovno uspravljen i obogaÄten KruÅjevac i njegovi radni ljudi mogli su da donesu odluku da proslava "Â est vekova postojanja grada" bude obeleÄena stvaranjem novih materijalnih i duhovnih vrednosti, koje Äte buduÄte generacije da podstiÄu na Äovanje pozitivnih tradicija i koje Äte da ih pokreÄtu na nova stvaralaÅtva i borenja. I mi poÄesmo da gradimo i dograÄujemoÂ Åjest i zavrÅismo do ovog dana pet, odluÄismo i poÄesmo restauraciju starih gradskih Äesama, izgradnju Trga kosovskih junaka, objavismo tri knjige o KruÅjevcu, postavljamo tri

skulpture i dve velike freske, organizujemo veliki naučno-istorijski simpozijum, otvaramo izložbu privrednih dostignuća grada itd.

Â Â Â Â Â Â Â

U nizu takvih i sličnih poduhvata građani Kruševca odlučuju da osnivaču grada, Srpskome knezu Lazaru za postavljeni kamen temeljac, za ime grada, za pesmu o njemu i za uzdahnutu mu dušu, odaju posebnu počast, podizanjem spomenika u Lazarevom gradu.

Â Â Â Â Â Â Â

Danas kada u slobodnoj zemlji i socijalističkoj epohi govorimo o knezu Lazaru i neimarskoj tradiciji na koje istorije, na koje misli nisu okrenute onom knezu koji je svojom pogibijom na Kosovu Polju postao oličenje svesne države, - "blagočastija nepokolebami stub", "blagorazumlja pučina i mudrosti dubina", "ognjeni un i stranim zaštitnik", kako je njegov sin i naslednik Stefan Lazarević u trenucima svojih pobeda, zapisao na stubu na mestu bojišta.

Â Â Â Â Â Â Â

Slavom i mučeništvom ovanjani Lazar, bio je potreban ugroženim naslednicima u borbi da se održi njegova loza i nastavi njegova politika. Takvog ga je i narod u predanju prihvatio da bi potomstvu u vremenu bezizlaznog stradanja, iz daljine proslavio svetleo kao "vinova Danica".

Â Â Â Â Â Â Â

O Lazaru koji posle Maričke bitke postaje svestan ogromnog značaja svoje uloge u političkom i kulturnom životu srpskog naroda, izgradnja Kruševca je i trenutak Lazareve svesnosti i obaveze; o Lazaru koji je upročao u nemanjišku tradiciju, uskladio sa njom svu svoju političku delatnost; o surovom vlastodršcu Lazaru koji je satirao svoje protivnike da bi utro put jedinstvu srpskih zemalja; o čoveku koji je svoje kćeri udao za okolne gospodare i tako jačao moć i bezbednost; o Lazaru koji nije menjao skromnu titulu kneza, a uzeo buktinju državne vlasti u svoje ruke; o knezu samodršcu srpskih zemalja koji ni u jednom trenutku nije kralju Tvrtku I osporo titulu kralja Srbije; o knezu Lazaru koji je postao mit srpske oslobodilačke misli i težište za nacionalnom samostalnošću, govori se na jesen na impozantnom naučnom skupu. Na misli danas okrenute su prema onom knezu Lazaru čije se sedište silom istorijske nužde sedamdesetih godina XIV veka našlo u ovom delu Pomoravlja, ranije zanemarenom, a zahvaljujući njegovom delu pretvorenom u predeo po kome se uz nova sela, plodna polja i pašnja puna živog blaga, rascvetala izuzetna kulturna i neimarska delatnost; prema onom knuzu Lazaru koji na ovom području otvoriširoj vrata učenicima i ojačanim beguncima iz okolnih zemalja, prema čoveku i knezu koji je bio veliki borac protiv neslobode; okrenute su prema knezu Lazaru graditelju i branitelju gradova, zdanja, mira i slobode.

Od ogromnog je istorijskog značaja Lazareva graditeljska delatnost. U njegovo vreme, u Pomoravlju našao se niz tvrđava - gradova: Kruševac, Stalač, Sveti Roman, Bovan, Brvenik na Ibri, Borač kod Knjaževa, Županjevica kod Kragujevca, Koprivan kod Nišaja, i ostali znameniti crkveni zdanja: Lazarica, Ravanica, Gornjak i Sveti Arhanđeli u Mojsinju. Velika ostvarenja, kao crkva utvrđenog manastira Ravanice iz 1381. godine, a naročito dvorska crkva u Lazarevom gradu Kruševcu, tzv. Lazarica iz oko 1375. godine, predstavljaju uvod u poslednju veliku epohu srpske srednjovekovne umetnosti, trajan umetnički uzlet, koji je presudno uticao na ostalo neimarstvo na koje, čak do XIX veka. Ti građevinski oblici, sagledani i stvoreni u Lazarevom Pomoravlju, predstavljaju i jedan uzbuđujući duhovni most koji je Moravska Srbija usred svojih građevinskih borbi sa Otomanskom imperijom postavljala na sve strane i u onom graničarskom pojasu preko Save i Dunava i u susjednim vlaškim kneževinama. Kao da su u jednom trenutku sve stvaralačke snage usredsređene da izraze svu duhovnu moć i težnju jednog umuriranog društva. I u drugim vidovima umetničke nadgradnje Lazareva Moravska Srbija predstavljala je veliko sabiralište, plodni rasadnik, u kojem su delali učeni ljudi i u gotovo grozničavom radu, hitro su proticale burne decenije tadašnje srpske države. Sa visokih skela kao da nisu silazili zidari, tesari i živopisci, a to Lazarevo gradozidanje budilo je nadu i jačalo snagu naroda za otpore pred silama i osvajačima. I reči moćnih duhovnih vrednosti stvorenih u Kruševcu i Pomoravlju reči dokazuju činjenica da je ova kultura predstavljala glavnu narodnu uporišta u dugim vekovima turske okupacije, o čemu svedoči trajna i neprolazna lepota našeg narodnog pesništva.

Â Â Â Â Â Â Â

U svakoj ozbiljnoj istorijskoj prekretnici srpskog naroda, bilo je moguće i neophodno posezati za nataloženim pozitivnim vrednostima, dovoljno moćnim da nikada ne presahne njihovo aktivno narodno-oslobodilačko i stvaralačko značenje i podsticaj. Slučajno osnivača grada, mi se danas sa zahvalnošću sećamo i onih bezbrojnih hiljada marljivih ruku koje su sebe ugradile u neimarske podvige, u dela koja mogu da postanu nadahnuće da i naša socijalistička epoha nastavi da pobedonosno stvara dela dostojna njenih naprednih i čovekoljubivih snova. Ukoliko jedan grad i jedan narod viče težišni visini, utoliko mora da dublje pušta korene u dubinu: ta dva kretanja treba da imaju prirodne, uzajamne i usklađene odnose. Upravo tako je shvatanje našeg grada i to je pokretačka razvojna osnova Kruševca, koji je uvek razlikovao konzervativnu reakcionarnu nacionalnu mitomaniju od narodne i istorijske korenite, oslobodilačke, demokratske i graditeljske tradicije. Ta borilačka, neimarska i oslobodilačka tradicija u našem kraju itekako je bila delotvorna u podizanju i razvijanju narodnooslobodilačkog ustanka 1941. godine i u teškim borbama i trenucima Rasinskog partizanskog odreda. Ta oslobodilačka i borilačka tradicija zakonito se uliva u socijalistički humanizam koji je osnova i duh jugoslovenskog samoupravnog socijalizma. Poštujemo na koje humano i progresivno zavičajno korenje, mi razvijamo svest o sebi i svojoj moći i razgaramo nadu u budućnost. U drevni letopis našeg "Est vekova strog grada Kruševca", neka se i ubuduće upisuju zlatni listovi njegovog duhovnog i materijalnog preobražaja.

Â Â Â Â Â Â Â

Podizanje spomenika knezu Lazaru, ovim činom poštem naša generacija potvrđuje stvaralački, borilački, progresivni i oslobodilački kontinuitet naroda ovog kraja, od boja na Kosovu do ustanka XIX veka, ratova od 1912. do 1918. godine, Narodnooslobodilačke borbe, do stvaranja humanističkih samoupravnih odnosa u našem društvu.

